

KOLFCLUB „BOLSWARD“.

Feestliederen

TER GELEGENHEID VAN DE

PRIJSUITDEELING

VAN DEN

Nationalen Kolfwedstrijd,

gehouden te BOLSWARD

OP 10 EN 11 SEPTEMBER 1894.

Stoomdruk — Firma B. Cuperus Az — Bolsward.

AAN DE KOLVERS.

WIJZE: *De winter komt zijn afscheid brengen.*

Laat, vrienden, ons een feestdronk wijden
 Aan onze helden van den dag,
 Die wij weêr dapper zagen strijden,
 Die niemand ooit vergeten mag.
 O kolvers, Nêerlands roem en eer.
 Uw namen klinken heinde en veer. (*bis.*)

Niet binnen Neêrlands enge grenzen
 Blijft uwe kolversroem beperkt.
 Gij wordt door duizenden van menschen
 Ver buiten Neêrland opgemerkt.
 Ja, kolvers, Neêrlands roem en eer,
 Uw namen klinken heinde en veer. (*bis.*)

Blijft maar volharden, flinke helden!
 Steeds even moedig, even koen.
 Gansch Neêrland moet uw lof vermelden;
 Wij willen 't onze daartoe doen.
 Van Bolsward uit weerklinke uw eer,
 O flinke kolvers, heinde en veer. (*bis.*)

VRIENDSCHAP.

WIJZE: *Mijn Victoria.*

Wij zijn hier weer bijeengekomen
 Op 't feest van onze kolfpartij,
 Waaraan met vreugd wordt deelgenomen
 Door hen die doen aan kolverij.
 Gewis een bron is 't van genoegten,
 Als menschen uit geheel het land,
 Welmeenend zich tezamen voegen,
 Vereenigd door een schoonen band.
 Onze kolfpartij, onze kolfpartij
 Zij een vriendenband, dit wenschen wij.
 Onze kolfpartij, onze kolfpartij
 Zij een band, dit wenschen wij.

Laat ons voor allerlei belangen
 De handen in elkander slaan,
 Bij al wat hier wordt aangevangen
 Eendrachtig immer samengaan;
 Dan kan hier vrede en welvaart tieren
 Ten zegen van het algemeen;
 Dan kunnen wij hier feesten vieren
 Toegankelijk voor iedereen.
 Onze kolfpartij, enz.

Wij mogen dit met vreugd ervaren,
 Het feest dat ons hier brengt tezaam
 Bestaat reeds sedert negen jaren
 En heeft een goeden klank en naam.
 Zoo moet het vele jaren duren.
 Ja, blijven wij maar eensgezind,
 Dan is 't de band die ons als bureu
 En feestgenooten samenbindt.
 Onze kolfpartij, enz.

MDK

Feestsangkje.

WIJZE: *Daar gaat nu mijn Kloris volmoed met zijn vrienden.*

Lit nou ús de soargen in poaske forjitte

Wij meije sa fleurich hjir by enoar sitte;

Hwa wit it honear ús dit wer barre mei?

Dit is dôch gjin pretsje fen kom alledei.

Lit dompers mar grine, lit dwersdriuwers tsiere,

Lit oaren yn tsjustere saken omriere;

Lit ús ljeaver sjonge, hwent haters fen sang

Binn' haters fen 't goede, dat witte wy lang.

Wy moatte alle dagen safolle biskreppes,

For'n hopen bilangen ús warre en ús reppe,

Nou binn' wij ris efkes fen 't ketting en frij

Op 't feest fen ús Boalserter priiskolverij.

En dêrom, goe frjeunen, lit fleurich ús sjonge;

Helje op mar, mei oandrang, lit los

(mar de tonge!

Wy hoopje, dat dit yette faken hjir nei

Op 't feest fen ús kolven us wer barre mei.

Ons Kolffceest.

WIJZE: *Mijn Victoria!*

Eer zal Napoleon herleven
 En opstaan uit zijn marm'ren graf,
 Eer zal een koe petroleum geven,
 Die eertijds melk en boter gaf.
 Eer meldt een nucht'ren kalfsmemorie
 Iets van de vroeg're St. Janspoort,
 Eer dat ons FEEST op dezen avond
 Door twist en tweedracht wordt gestoord.
 Gansch vol goeden moed, (*bis*)
 Zingen wij in koor: „zoo gaat ie goed!”
 Gansch vol goeden moed, (*bis*)
 Zingen wij: „zoo gaat ie goed!”

Eer 'n Heilsoldaat ons feest bezinge,
 Ons Kolfpartij te gronde gaat,
 Eer Bolswards Kolf-Vereeniginge
 Op Nova Zembla kolven gaat,
 Eer ook de Jong's vermiste vrouwen
 Door Kolvers worden opgespoord,
 Eer dat enz.

Eer vindt men hier den steen der wijzen
 En eten vorsten varkensdraf,
 Eer zal Piet Lust uit 't graf verrijzen
 En breekt men onz' Sint Maarten af.
 Eer krijgt een visscherschuit van Zoutkamp,
 Het Wenham's gaslicht nog aan boord,
 Eer dat enz.

Eer spreekt een oude melkboer-ezel
 Het onvervalschte volapük.
 Eer wordt een Kolversvriend een kwezel,
 En slaat een gummibal in stuk,
 Eer kraait een torenhaan victorie
 Zoodat de gansche stad het hoort,
 Eer dat enz.

Vrij gevolgd.

MDK

HET KOLVEN.

WIJZE: *De Kolfbaan is in rep en roer.*

Wie weet er op dit wereldrond
Een spel zoo prettig en gezond,
Zoo edel, als het kolven. (*bis.*)
't Oud Hollandsch spel dat ons het bloed
Met kracht door d'adren stroomen doet,
En door het harte golven. (*bis.*)

Komt heeren, komt, bekijken wij
Het schoone spel meer van nabij,
Met al zijn vreemde termen. (*bis.*)
Bij elken slag een ander woord,
En zulken, die men zelden hoort,
Men telt ze maar met zwermen. (*bis.*)

Eerst wordt de *Stoof* geïnspecteerd,
Daarna de *Paal* weêr afgesmeerd,
Dan hoort men „uitslag” Heeren! (*bis.*)
De ballen snorren door de baan,
En voor- en achterkolvers staan
Hun gang te observeeren. (*bis.*)

Het doet den kolver steeds plezier,
Wanneer de ballen *half vier*,
Of op de *Matjes* komen. (*bis.*)
Maar komen zij slechts *half baan*,
Dan is de *Voormaat* slecht voldaan,
De kans wordt hem ontnomen. (*bis.*)

Een *Opbal* heeft men 't liefst van al
Een *Meisje* (mis) een gek geval,
Mag men zijn *Maat* niet geven. (*bis.*)
Twee palen tegelijk is kras
En *driemaal staan* dan klinkt het ras:
Wij zullen met hem *leven*. (*bis.*)

Men hoort somtijds: „Ik moet er uit”
 Zoo'n *Snijbal* laat, het is verbruid,
 In lang riet met zich spotten. (*bis.*)
 Dat *achterin* is toch een kruis,
 Misschien breng ik ze wel *dood t'huis*,
 Maar met 'n drie, vier, *Schotten.* (*bis.*)

De bal wordt soms ook *doorgehaald*,
Onder de baan door, is bepaald,
 Om zich haast dood te treuren. (*bis.*)
 Het *trekken* en het *kolf aan stek*,
 Al klinkt dit laatste ook wat gek,
 Ziet men toch ook gebeuren. (*bis.*)

Het zij men kolft met *gom* of *saaïj*,
 Niet kalm, maar woest met veel lawaai
 Geen *maatslag!* hoort men roepen. (*bis.*)
 Men zoekt een kolfje naar zijn hand
 Toch zijn er met geen fraaijen stand,
 Als of ze staan te p (*bis.*)

Het *puntenspel* van nieuw'ren tijd,
 Zal 't *maatspel* (om gezelligheid)
 Voorzeker nimmer bannen. (*bis.*)
 De meesten zijn als *maat* veel mans,
 Toch ziet men bij een strijd als thans,
 Ook zenuwen bij mannen. (*bis.*)

Gij Heeren, die aan 't euvel lijdt
 Wie weet, ook aan neerslachtigheid?
 Kom, 't glas omhoog geheven. (*bis.*)
 Dat sterkt de zenuw in den strijd,
 Verdrijft zelfs ook de moedeloosheid.
 De kolvers zullen leven,
 Hoera zij zullen leven.

NA EEN TOAST.

WIJZE: *van Sequa.*

O, wat sprak die spreker,
 Daar een prachtig woord
 Velen hebben 't zeker
 Nooit zoo mooi gehoord.
 Hij heeft met de vonken
 Van zijn fraai vernuft
 Heerlijk uitgeblonken.
 Ieder zit verbluft.

WIJZE: „*Triomf, de vreugde stijg' ten top.*”

Al wie dat goede en hartelijke woord
 Met vreugde weer heeft aangehoord,
 Die vulle snel met ons zijn glas tot aan den rand.
 Komt juiche dan een ieder mee!
 Een krachtig, welgemeend hoezee!
 Weerklink van alle kant.

